

مدل تحلیلی کرنولوژیک دگردیسی طراحی شهری در ایران

مریم فراهانی*، آیدا اسماعیلزاده سیلابی**

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۴/۱۷

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۶/۲۲

چکیده

این پژوهش با هدف ارائه مدل تحلیلی - کرنولوژیک از دگردیسی طراحی شهری معاصر در ایران، یعنی از زمان نفوذ گستره تفکر و ادبیات طراحی شهری غربی به ایران به بعد (حدود دهه ۱۳۱۰ ه.ش.، همزمان با تصویب مجدد قانون بلدیه) شکل گرفته است. با این هدف، این مطالعه با روش فرا تحلیل و تحلیل محتوا به بررسی آثار نظری متقدم و متاخر طراحی شهری در ۵۰ سال ادبیات رشته پرداخته است و، ۸ قلمرو: هدف، مقیاس، تخصص پایه، گستره مداخله، فرایند، روش، محصول و حوزه تصمیم سازی را به عنوان پرتابیک ترین مباحث مورد تردید (چالشی) از لحاظ کمی و کیفی در ادبیات طراحی شهری تشخیص می‌دهد. سپس با روش تحلیل محتوا، شاخص‌های مذکور را در ۳ قلمرو قوانین و مقررات، پژوهه‌های طراحی شهری و مرتبط با آن و آراء خبرگان، در ایران، تحلیل کرده و به این نتیجه می‌رسد که طراحی شهری کنونی ایران از بعد معرفت شناختی، هدفی: بصری - عملکردی، مقیاسی: خرد و منطقه‌ای، تخصص پایه ای: معماری - برنامه‌ریزی، گستره نفوذ: عدم مداخله تا مداخله در ساختارهای اصلی و از بعد روش شناختی، فرایندی: خردگرا تا بازخوردی - راهبردی، روشی: فرد گرا، محصولی: قطعی، و حوزه تصمیم سازی آن، بخش دولتی می‌باشد. بنابراین فاصله‌ای آشکار با ادبیات معاصر طراحی شهری، در آن تشخیص داده می‌شود.

واژگان کلیدی

طراحی شهری معاصر ایران، مدل کرنولوژیک، قوانین و مقررات، پژوهه

مقدمه

بر مبنای فالودی که اشاره می‌کند که برنامه ریزان با دو نوع مساله روبرو می‌شوند: یکی مساله‌هایی مربوط به شناخت پهتر آنچه درباره‌اش برنامه‌ریزی می‌کنند (مباحث معرفت شناختی یا ماهوی^۱) و دوم مساله‌های مربوط به شیوه برنامه ریزی، فارغ از موضوع آن (مباحث روش شناختی یا رویه‌ای^۲) و به همین دلیل ۲ نوع نظریه برنامه‌ریزی می‌توان پیش‌بینی کرد (اول، نظریه جوهری یا موضوعی که به جوهر و موضوع برنامه ریزی می‌پردازد و دوم نظریه فرایند یا روشی که به شیوه‌هایی می‌پردازد که برنامه ریزان برای انجام وظیفه مورد استفاده قرار می‌دهند (اجالی و دیگران، ۱۳۹۰: ۵۹)، به نقل از فالودی، ۱۹۷۳)، تفکیک طراحی شهری به ۲ حوزه غیر قابل تفکیک معرفت شناختی و روش شناختی، از آن جهت مناسب تشخیص داده شده است که تحلیل چالش‌های طراحی شهری معاصر ایران، از طریق بررسی مولفه‌های آن امکان‌پذیرتر می‌گردد. بر این مبنای با این پیش فرض که طراحی شهری معاصر ایران دارای کاستی‌های غیرقابل انکار در هر ۲ حوزه است و مهمترین عینیت مستدل آن، مکان نامناسب شهرهای ایرانی است (در حالیکه شمارگان ادبیات مرتبط با طراحی شهری در ایران در سال‌های اخیر رشد قابل توجهی داشته است) (De Jorge-Huertas & De Jorge-Moreno, 2022). به نظر می‌رسد بنیادی‌ترین گام در راه اصلاح وضع موجود، تشخیص چالش‌های آن و تحلیل رابطه این چالش‌ها با ادبیات متقدم و متاخر نظری و عملی رشته باشد. بنابراین این مطالعه در پی تدوین این چالش‌ها در حوزه نظری، است تا بر مبنای آن، گامهای اصلاحی یا تدقیقی به گونه‌ای علمی و عملی، قابل تبیین باشد. آنچه این پژوهش با عنوان "چالش"، دنبال می‌کند، در فرهنگ فارسی معین (۱۳۸۳)، سه معنی برای آن آورده شده است: ۱. رفتن با ناز و خرام، جولان ۲. مباشرت، جماع ۳. زد و خورد، جنگ و جدال. سپس فعل چالش کردن، به زد و خورد کردن و جنگ و جدال کردن معنی می‌شود.^۳ در فرهنگ وبستر^۴ (۱۹۶۸)، ذیل واژه چلنچ^۵، دو معنی ذکر شده است^۶: ۱. نافرمانی، تمرد، اعتراض^۷. ۲. دعوت به مبارزه، مبارزه‌طلبی^۸. اما فرهنگ لغات^۹ (۱۹۹۳)، این واژه را چنین معنی کرده است^{۱۰}: ۱. وضعیت و پدیده‌ای جدید و دشوار که مواجهه با آن تلاشی سخت و تعیین کننده را ایجاب کند و ۲. در حالت مصدری، به معنی زیرسوال کشیدن و ایجاد تردید در امری است از جنبه حقیقت، ارزش یا قدرت و توان آن. با این مقدمه می‌توان گفت: این پژوهش در پی یافتن "تردیدهای" طراحی شهری ایران از بعد معرفت شناختی (جوهره یا موضوع، آنچه که بدان پرداخته می‌شود) و روش شناختی (فرایندها و روش‌های دستیابی به یک موضوع)، در مقایسه با چالش‌های ادبیات ۵۰ سال اخیر دنیا، در دوره زمانی معاصر یعنی از مفهوم نفوذ گستردگی تفکر و ادبیات طراحی شهری غربی به ایران (حدوده ۱۳۰۰-۱۳۱۰ م.ش.) همزمان با تصویب مجدد قانون بلدیه (۱۳۰۹ م.ش.)، قانون تعریض خیابانها (۱۳۱۲ م.ش.) و قانون توسعه معابر (۱۳۲۰ م.ش.)، به بعد) است.

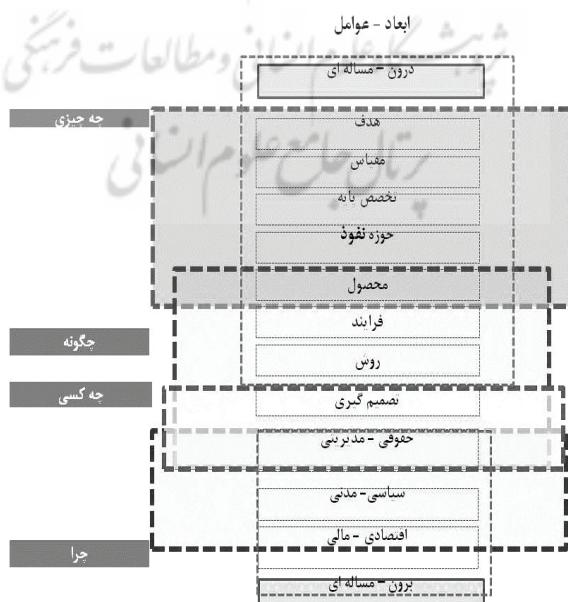
روش تحقیق

روش تحقیق، ترکیبی از روش کیفی فرا تحلیل و روش کمی تحلیل محتوا می‌باشد. بدین گونه که ابتدا با تحلیل محتوای آثار معرفی شده توسط کات برت (۲۰۰۷)، به عنوان ادبیات تاثیرگذار طراحی شهری (جدول ۲)، ۸ حوزه هدف، مقیاس، تخصص پایه، گستره مداخله، فرایند، روش، محصول و حوزه تصمیم سازی را، در قلمرو درون مساله‌ای (بعادی که از درون رشته طراحی شهری، بر آن اثر می‌گذارد) و ۳ حوزه مدیریتی- حقوقی، سرمایه گذاری- اقتصادی و سیاسی- مدنی را، در قلمرو برون مساله‌ای (بعادی که از محیط و شرایط خارجی، بر رشته تاثیر می‌گذارد) به عنوان ابعاد چالشی اصلی مورد توجه طراحان شهری شناسایی می‌کند (نمودار ۱). و جهت تحلیل و تبیین مدل دگردیسی طراحی شهری معاصر ایران، این ۸ حوزه را به توجه به ادبیات معاصر طراحی شهری معاصر غرب، به تدقیق و تناظر می‌کشاند. در قلمرو ابعاد درون مساله‌ای، هدف به آنچه که طراحی شهری، نهایتاً در پی حصول آن است، می‌پردازد. مقیاس، به وسعت محدوده‌ای مورد مداخله طراحی شهری، تخصص پایه، به تخصص هدایت کننده یا راهبر رشته، حوزه نفوذ، به حوزه‌ای که طراحی شهری مجوز دخالت در آن را دارد، محصول، به نتیجه نهایی یا خروجی، فرایند، به روش طراحی و تهیه پروژه از ابتدا تا ارائه محصول به کارفرما، روش، به مجموعه‌ای از امور تشخیص، تصمیم، انتخاب حوزه تصمیم سازی، ارائه محصول، تصویب، اجراء، کنترل و مدیریت، و تصمیم‌گیری، به نهادها و شاخه‌هایی که تصویب، اجراء و کنترل را در اختیار دارند، می‌پردازند. در قلمرو ابعاد برون مساله‌ای، که منتج از محیط و شرایط جامعه‌ای است که نظر و عمل طراحی شهری در آن شکل می‌گیرد، مدل دگردیسی بر مبنای آراء صاحب‌نظران در ۳ حوزه اجتماعی- مدنی، اقتصادی- سرمایه گذاری و حقوقی- مدیریتی شناسایی شده است.

جدول ۱- ۵۰ سال ادبیات موثر طراحی شهری. مأخذ: Cuthbert, 2007

نویسنده	سال نشر	كتاب	نویسنده	سال نشر	كتاب
Chermayeff and Alexander	۱۹۶۰	Community and Privacy	Rapoport	۱۹۷۷	Human aspects of Urban Form
Lynch	۱۹۶۰	Image of the City	Venturi et al	۱۹۷۷	Learning from Las Vegas

کتاب	سال نشر	نویسنده	کتاب	سال نشر	نویسنده
The Pattern Language	۱۹۷۷	Alexander	The City in History	۱۹۶۱	Mumford
Collage City	1984	Rowe and Koetter	The Death and Life of Great American Cities	۱۹۶۱	Jacobs
Genius Loci	۱۹۷۹	Norberg-Schultz	Townscape	۱۹۶۱	Cullen
Urban Space	۱۹۷۹	Krier	Cities	۱۹۶۳	Halprin
A Theory of Good City Form	۱۹۸۱	Lynch	Traffic in Towns	۱۹۶۳	Buchanan
An Introduction to Urban Design	۱۹۸۲	Barnett	The urban place and the nonplace urban realm	۱۹۶۴	Webber
The Social Logic of Space	۱۹۸۴	Hillier and Hanson	Architecture without Architects	۱۹۶۴	Rudofsky
Finding Lost Space	۱۹۸۶	Trancik	Urban Design; Architecture of Towns and Cities.	۱۹۶۵	Spiergen
A New Theory of Urban Design	۱۹۸۷	Alexander	The Design of Cities	۱۹۶۷	Bacon
Emerging Concepts in Urban Space Design	۱۹۹۰	Broadbent	Design with Nature	۱۹۶۹	McHarg
The New Urbanism	۱۹۹۴	Katz	Streets for People	۱۹۶۹	Rudofsky
Urban Design: The American Experience	۱۹۹۴	Lang	Personal Space	۱۹۶۹	Sommer
Space is the Machine	2007	Hillier	The RSVP Cycles	۱۹۶۹	Halprin
Postmodern Urbanism	۱۹۹۶	Ellin	Environmental Psychology	۱۹۷۰	Proshansky et al
Life Between Buildings	۱۹۹۷	Gehl	Site Planning	۱۹۷۱	Lynch
Design of Urban Space	۱۹۹۶	Madanipour	Defensible Space	۱۹۷۳	Newman
Framing Places	2014	Dovey	The Architecture of Four Ecologies	۱۹۷۳	Banham
The Evolution of American Urban Design	۲۰۰۲	Gosling	The Geometry of Environment		March and Steadman (1971)

تصویر ۱- تفکیک حوزه‌های چالشی برون مسئله‌ای و درون مسئله‌ای طراحی شهری بر مبنای استنتاج از ادبیات موثر ۵۰ سال اخیر

یافته‌های تحقیق

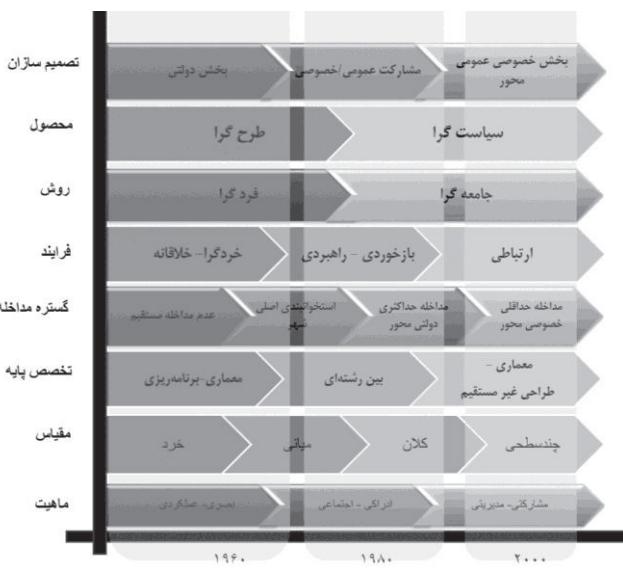
خاستگاه اولین چالش‌های نظری معرفت شناختی و روش شناختی رشته، به مشاهده معضلات شهرسازی مدرنیست (Monclús & Díez 2018) بازمی‌گردد با این حال بررسی‌ها نشان می‌دهد که از دهه ۷۰ میلادی (Schrijver, 2016; Danneels, 2018; Rhee, 2021; Woods, 2021) به بعد است که به تدریج، چارچوب‌های نظری معرفت شناختی طراحی شهری (اثباتی^{۱۱} یا هنجاری^{۱۲}) طبقه بندی وسیعی از آنچه طراحی شهری بدان پرداخته و یا باید بدان پردازد (Townshend, 2020; Lee, 2021)، ارائه می‌دهد (گوسلینگ^{۱۳}، روی^{۱۴} و الین^{۱۵} ۱۹۹۶)، کرمونا (۲۰۰۳)، ۲۰۰۶، ۲۰۰۷، بتلی (۱۹۹۰، ۱۹۹۰، ۲۰۰۰، ۲۰۰۴)، مدنی‌بور (۱۹۹۶)، جیکوبز (۲۰۰۶)، Lang: 2005, Applyard: 1982) و بردن رشتهدای (Cowan, 2002) و بردن رشتهدای (Riba, 1972)، هستند. حوزه اول از جمله مطالعات سیتبه (۱۸۸۱)، کالن (۱۹۶۱)، زوکر (۱۹۵۹)، روی (۱۹۸۲)، اشتاین (۱۹۵۵)، بارت (۱۹۸۲)، اکسمن (۱۹۷۶) به تبیین تک بعدی ماهوی - اثباتی رشته می‌پردازد. حوزه دوم به چارچوب سازی ترکیبی با ساختاری ماهوی - اثباتی می‌پردازد. کات برت (۲۰۰۷)، تأثیرگذارترین این مطالعات را، کلاژ سیتبه^{۱۶} (Row & Koetter, 1979)، مفاهیم طراحی شهری^{۱۷} (Trancik, 1986) و ظهور ایده‌ها در طراحی فضای شهری^{۱۸} (Gosling & Maitland, 1984)، ارزیابی می‌کند. حوزه سوم، طراحی شهری برتر یا تجویزی را معرفی می‌کنند که کاتبرت، تئوری شکل خوب شهر^{۱۹} (Broadbent, 1990)، ارزیابی می‌کند. حوزه چهارم، طراحی شهری^{۲۰} (Rob Krier, 1979)، تئوری جدید طراحی شهری^{۲۱} (Alexander, 1987) و منطق اجتماعی فضا^{۲۲} (Lynch, 1981)، را اصلی ترین آنها می‌داند و حوزه آخر، مطالعاتی میانی (ترکیبی از مطالعات هر ۳ حوزه) توسعه صاحبنظرانی (Hillier & Hanson, 1984) چون لینچ (۱۹۸۱) و ترانسیک (۱۹۸۶) ارائه می‌شود که به تحلیل طراحی شهری از طریق مولفه‌ها و ابعاد کیفی آن می‌پردازد (جدول ۱).

جدول ۲- گونه شناختی مطالعات معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری

تمركز حوزه نظری	صاحب نظران
ماهوی - اثباتی	Sitte, 1889- Cullen, 1961- Zuker, 1959- Rossi, 1982- Stein, 1955- Barrent, 1982- Benham, 1976- Oxman, 1987, so on
ماهوی- اثباتی - ترکیبی	Row & Koetter, 1979, Gosling & Maitland, 1984 ,Trancik, 1986 ,Geoffrey Broadbent,1990, so on
ماهوی - هنجاری	Lynch, 1981, Rob Krier, 1979, Christopher Alexander, 1987 , Bill Hillier and Julienne Hanson, 1984, so on
ماهوی- اثباتی - هنجاری	Jacobs, 1961- Lynch, 1981- Violich, 1983- Trancik, 1986- Coleman, 1988- The Prince of Wales, 1989- Southworth, 1989- Tibbalds, 1990- Greene, 1992- Goodey, 1993- LPAC, 1993- PMUDTF, 1994- Haughton & Henter, 1994, so on

در قلمرو ابعاد درون مساله‌ای، طبقه بندی محتوایی و کرنولوژیک این ۸ حوزه، با توجه به روند دگردیسی معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری، در ادبیات معاصر(قلمرو درون رشتہ ای)، نشان می‌دهد که در قلمرو معرفت شناختی: در حوزه هدف، دگردیسی از آرمانی بصری - عملکردی به ادراکی - اجتماعی و سپس به مدیریتی - مشارکتی، در حوزه مقیاس، دگردیسی از مقیاس خرد، به میانی، کلان و سپس چند سطحی، در حوزه تخصص پایه، دگردیسی از معماری - برنامه ریزی، به میان رشتہ‌ای و سپس به طراحی غیر مستقیم، در حوزه گستره مداخله، دگردیسی از عدم مداخله تا مداخله در ساختارهای اصلی، و سپس مداخله حداقلی دولت در تمامی وجوده و در نهایت به مداخله حداقلی دولت با محوریت بخش خصوصی، انجامیده است. در بعد روش شناختی نیز، در حوزه فرایند، دگردیسی از روندی خردگرا- خلاقانه، به فرایند بازخوردی- راهبردی و سپس به فرایند مشارکتی - مدیریتی، در حوزه روش، دگردیسی از فردگرایی به جامعه گرایی، در حوزه محصول، دگردیسی از قطعی گرایی به سیاست‌گرایی و در حوزه تصمیم سازی، دگردیسی از بخش دولتی، به مشارکت دولتی - خصوصی و در نهایت به محوریت بخش خصوصی انجامیده است.

مطالعه کرنولوژیک یافته‌ها نیز همانطور که در نمودار شماره ۲ نشان داده شده است، بیانگر این مطلب است که دگردیسی در هر ۸ حوزه مذبور، در بازه‌های زمانی تقریباً یکسانی صورت گرفته است. برای نمونه می‌توان دید که در بازه زمانی که هدف طراحی شهری، بصری - عملکردی است، مقیاس آن، مقیاسی خرد تا میانی، تخصص پایه آن معماری - برنامه ریزی، گستره مداخله آن، عدم مداخله مستقیم تا مداخله در استخوان‌بندی اصلی شهر، فرایند آن، خردگرا- خلاقانه، روش آن، فردگرایی، محصول آن، قطعی، و تصمیم سازی آن توسعه بخش دولتی انجام شده است (نمودار شماره ۲).

تصویر ۲- مدل تحلیلی/ کرنولوژیک دگردیسی چالش‌های معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری، در ادبیات معاصر

تدقیق و تناظر ۸ حوزه شناسایی شده درون مساله‌ای (هدف، مقیاس، تخصص پایه، گستره مداخله، فرایند، روش، محصول و تصمیم سازی)، در ۳ قلمرو قوانین و مقررات، پروژه‌های طراحی شهری و مرتبط با آن و آراء خبرگان، در ایران، با روش تحلیل محتوا نشان می‌دهد که طراحی شهری کنونی ایران از بعد معرفت شناختی، هدفی: بصری - عملکردی، مقیاسی: خرد و منطقه‌ای، تخصص پایه‌ای: معماری - برنامه ریزی، گستره نفوذ: عدم مداخله تا مداخله در ساختارهای اصلی و از بعد روش شناختی، فرایندی: خردگرا تا بازخوردی - راهبردی، روشی: فرد گرا، محصولی: قطعی، و حوزه تصمیم سازی آن، بخش دولتی می‌باشد (نمودار شماره ۳ و ۴). بنابراین از لحاظ تحلیل کرنولوژیک، همزمان با ادبیات طراحی شهری دهه‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ قرار دارد.

تصویر ۴- رابطه ابعاد معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری شهربانی معاصر ایران و ادبیات ۵۰ سال اخیر

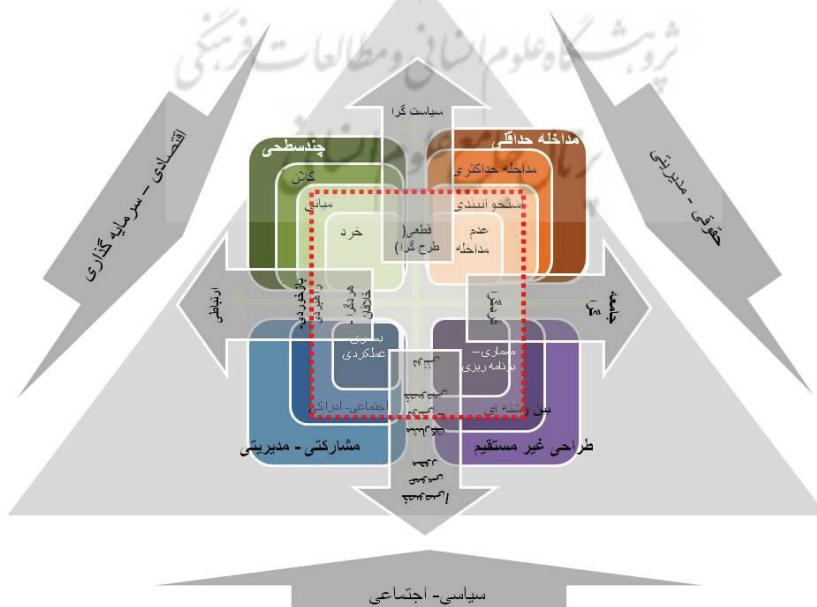
تصویر ۳- ابعاد معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری معاصر ایران

در قلمرو ابعاد برون مساله‌ای، در حوزه اجتماعی-مدنی با تحلیل مطالعات صاحب‌نظرانی چون لنگ (۲۰۰۵)، کرمونا (۲۰۰۳)، رولی (۱۹۹۴)، کات برت (۲۰۰۷) و... با پیشگامی اندیشه ورزانی، از قبیل کاستلز (۱۹۷۳) و لفور (۱۹۹۱-۱۹۹۶)، تاثیر شرایط اجتماعی-سیاسی، بر رویه طراحی شهری، از چند بعد قابل ذکر است: از یک سو، چگونگی ارتباط قدرت و مردم، که بر عواملی همچون میزان مداخله،

نظرارت و کنترل اجتماع بر تصمیم سازی و تصمیم گیری طراحی شهری موثر است. از سوی دیگر، با تعیین میزان: حق شهرondonی، در ساختارهای مداخله، نظارت و کنترل، قلمروهای خصوصی و عمومی در ساختار جامعه- محیط، قوانین و نهادهای مدیریتی در ساختارهای حقوقی، و سطوح کلان سیاستی در ساختارهای ملی و فراملی، بر طراحی شهری موثر است. در حوزه اقتصادی- سرمایه‌گذاری، آراء صاحب‌نظران متاخر طراحی شهری به ویژه اواخر قرن بیستم تا کنون (از جمله مدنی پور (۱۹۹۶)، استنبرگ (۲۰۰۰)، کات بر (۲۰۰۷)، لنگ (۲۰۰۵)، گاسپودینی (۲۰۰۹)، هیلیر (۲۰۰۹)، با ارجاع به صاحب‌نظرانی چون مارکس (۱۹۷۷)، هاروی (۲۰۰۵) می‌شود). تأثیر ساختارهای اقتصادی، بر طراحی شهری را نشان می‌دهد. در این راستا، اهمیت منافع بخش دولتی، از طریق کسب درامدهای مالیاتی و منافع بخش خصوصی از طریق بازگشت سرمایه‌گذاری، تاکید دارد که به ندرت پروژه‌ای، بدون تصویراتی از هزینه- فایده‌های اقتصادی- سرمایه‌گذاری محصول طراحی شهری اجرا می‌شود. میزان اهمیت اقتصاد مکان، نسبت به سایر قلمروهای اقتصادی، نیز به طور مستقیم بر طراحی شهری، تأثیرگذار است. در حوزه حقوقی- مدیریتی، آراء صاحب‌نظران طراحی شهری، همچون مدنی پور (۱۹۹۶، ۲۰۰۷)، لنگ (۲۰۰۵)، هیلیر (۲۰۰۷) و... نشان می‌دهد سازه‌های درونی نهادهای حقوقی- مدیریتی مرتبط با طراحی شهری، معرفت شناختی و روش شناختی قوانین طراحی شهری، چگونگی ارزیابی، نظارت و انتقادهای قانونی به قوانین طراحی شهری، فرایندهای اجرایی- مدیریتی و جایگاه طراحی شهری در طرح‌ها و ساختارهای توسعه شهری، زمینه‌های جامعه‌گرایی درونی سازمان مدیریتی- حقوقی، به طور مستقیم بر طراحی شهری تأثیرگذار است (Vergara-Perucich, 2021).

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه با توجه به تداوم تاریخی دگردیسی طراحی شهری، در حوزه‌های معرفت شناختی و روش شناختی که منتج از شرایط محیطی است، با این پیش فرض که فهم مساله، نیمی از جواب مساله است (Cozzolino et al., 2020)، به فهم چالشها (تردیدها) معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری معاصر ایران (به عنوان کامی بنیادین در جهت ارتقاء حرفة/رشته)، پرداخته است. تحقیق، با این سوال که طراحی شهری در ایران، از بعد معرفت شناختی و روش شناختی در چه وضعیتی قرار دارد؟ آغاز می‌شود و با مطالعه‌ای نظام مند، از تحلیل‌های معرفت شناختی و روش شناختی ادبیات نظری معتبر رشته در ۵۰ سال اخیر، ۲ حوزه غیرقابل تفکیک و موثر بر طراحی شهری را شناسایی می‌کند. اول: حوزه درون مساله‌ای که شامل مفاهیمی می‌شود که از درون رشته، و با توجه به روند تکامل ماهوی و رویه ای، منتج از جریان‌های عمدۀ اندیشه ورزی علمی، بر رویه طراحی شهری، اثر می‌گذارند و دوم: حوزه برون مساله‌ای، که شامل عوامل زمینه‌ای و ساختارمند موثر بر رویه‌های طراحی شهری، فارغ از محتوا و روش‌های درونی آن، می‌باشند.

تصویر ۵- تبیین شرایط معاصر معرفت شناختی و روش شناختی طراحی شهری ایران

در تحلیل و مقایسه تطبیقی عوامل درون مساله ای، شامل: ابعاد معرفت شناختی و روش شناختی (ماهی و رویه ای) به این نتیجه می‌رسد که در زمانی که ادبیات ۵۰ سال اخیر طراحی شهری در بعد معرفت شناختی: در حوزه هدف، تکاملی از بینش بصری - عملکردی به ادراکی - اجتماعی و سپس به مدیریتی - مشارکتی، در حوزه مقیاس، تکاملی از مقیاس خرد، به میانی، کلان و سپس چند سطحی، در حوزه تخصص پایه، تکاملی از معماری - برنامه ریزی، به میان رشته‌ای و سپس به طراحی غیر مستقیم، در حوزه گستره مداخله، تکاملی از عدم مداخله تا مداخله در ساختارهای اصلی، و سپس مداخله حداقلی دولت در تمامی جووه و در نهایت به مداخله حداقلی دولت با محوریت بخش خصوصی، داشته و در بعد روش شناختی نیز، در حوزه فرایند، تکاملی از روندی خردگرا - خلاقانه، به فرایند بازخوردی - راهبردی و سپس به فرایند مشارکتی - مدیریتی، در حوزه روش، تکاملی از فردگرایی به جامعه گرایی، در حوزه محصول، تکاملی از قطعی گرایی به سیاست گرایی و در حوزه تصمیم سازی، تکاملی از بخش دولتی، به مشارکت دولتی - خصوصی و در نهایت به محوریت بخش خصوصی داشته است، طراحی شهری کنونی ایران از بعد معرفت شناختی، هدفی: بصری - عملکردی، مقیاسی: خرد و منطقه ای، تخصص پایه ای: معماری - برنامه ریزی، گستره نفوذ: عدم مداخله تا مداخله در ساختارهای اصلی و از بعد روش شناختی، فرایندی: خردگرا گرا تا بازخوردی - راهبردی، روشی: فرد گرا، محصولی: قطعی، و حوزه تصمیم سازی آن، بخش دولتی می‌باشد. بنابراین فاصله‌ای آشکار با ادبیات معاصر طراحی شهری، در آن تشخیص داده می‌شود (نمودار ۵).

پی‌نوشت

12. Normative.
13. Definition of Urban Design
14. Private-property Decision Makers and the Quality of Urban Design.
15. Post Modernism Urbanism
16. Collage city.
17. Concepts of urban design.
18. Finding the lost space-theories of urban design.
19. Emerging concepts in urban space design.
20. A Theory of Good City Form
21. Urban Space
22. A New Theory of Urban Design
23. The Social Logic of Space

1. Substantive.
2. Procedural
3. محمد معین، فرهنگ فارسی
4. Webster
5. Challenge
6. Webster's Dictionary, New York, 1968
7. a defiance
8. a call to combat
9. BBC (English Dictionary), London, 1993
10. A Challenge is something new and difficult which will require great effort and determination. A Challenge to something is a questioning of its truth, value, or authority.
11. Demonstrability

منابع

- Alexander, C. (1964). *Notes on the Synthesis of Form* (Vol. 5). Harvard University Press.
- Alexander, C. (1977). *A pattern language: towns, buildings, construction*. Oxford university press.
- Alexander, C., Neis, H., Anninou, A., & King, I. (1987). *A new theory of urban design* (Vol. 6). Center for Environmental Struc.
- Appleyard, D. (1980). Livable streets: protected neighborhoods? *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 451(1), 106-117.
- Ataman, C., & Tuncer, B. (2022). Urban interventions and participation tools in urban design processes: a systematic review and thematic analysis (1995–2021). *Sustainable Cities and Society*, 76, 103462.
- Bacon, E, N. (1967). *The Design of Cities*. New York - MIT Press.
- Banham, R. (2009). *Los Angeles: The architecture of four ecologies*. Univ of California Press.
- Barnett, J. (2013). Urban Design, the Composition of Complexity.
- Barnett, J., & Jones, B. L. (1982). *An introduction to urban design* (pp. 260-260). New York: Harper & Row.

- Barnett, J. (2014). Do Not Define Urban Design Too Narrowly. *Journal of Urban Design*, 19(1), 49-52.
- Bentley, I. (2004). *Urban transformations: Power, people and urban design*. Routledge.
- Broadbent, G. (1990). Emerging concepts in urban space design (2001 reprint ed.). Oxon: Taylor & Francis.
- Broadbent, G. (2003). Emerging concepts in urban space design.
- Buchanan, C. (1963). Traffic in towns: the Buchanan report.
- Carmona, M. (2020). To truly 'live', urban design needs accessible interdisciplinary research. *Journal of Urban Design*, 25(1), 5-9.
- Carmona, M. (2014). The place-shaping continuum: A theory of urban design process. *Journal of Urban Design*, 19(1), 2-36.
- Carmona, M. (2010). *Public places, urban spaces: the dimensions of urban design*. Routledge.
- Chermayeff, S., & Alexander, C. (1963). *Community and privacy: Toward a new architecture of humanism* (Vol. 474). Garden City, NJ: Anchor Books, Doubleday.
- Christian, N. S. (1979). Genius loci. *Paysage, ambiance, architecture* (trad. de, 1981-21).
- Coleman, J. S. (1988). Social capital in the creation of human capital. *American journal of sociology*, 94, S95-S120.
- Cowan, S., & Gordon, I. (1993). *Industrial land demand in London*. LPAC.
- Cowan, R. (2002). *Urban Design Guidance: urban design frameworks, development briefs and master plans*. Thomas Telford.
- Cozzolino, S., Polívka, J., Fox-Kämper, R., Reimer, M., & Kummel, O. (2020). What is urban design? A proposal for a common understanding. *Journal of Urban Design*, 25(1), 35-49.
- Cullen, G. (1961). The Concise Townscape (London: Reed Educational and Professional Publishing).
- Cullen, G. (1961). Townscape. London. The Architectural Press.
- Cuthbert, A. R. (2007). Urban design: requiem for an era—review and critique of the last 50 years. *Urban Design International*, 12, 177-223.
- Cuthbert, A. (2010). Whose urban design?
- Danneels, K. (2021). *From sociobiology to urban metabolism: the interaction of urbanism, science and politics in Brussels, (1900-1978)* (Doctoral dissertation, University of Antwerp).
- De Jorge-Huertas, V., & De Jorge-Moreno, J. (2022). Mapping urban design literature: A network-based approach. *Spatium*, 75-83.
- Dehkhoda, A. A. (1998). *Dehkhoda dictionary*. Tehran University publication institute, Tehran.
- Dictionary, M. W. (2006). Merriam-webster, incorporated. *Online version available at: www. mw. com*.
- Dictionary, O. E. (2002). Concise oxford english dictionary.
- Dovey, K. (2014). *Framing places: Mediating power in built form*. Routledge.
- Ejlali, P, Rafieian, M , Asgari, A.(2013). *Planning Theory: Traditional and New Perspectives*.Tehran.Agha.
- Ellin, N. (1996). *Postmodern urbanism* "Princeton Architectural Press.
- Gehl, J. (1987). Life between buildings: using public space.
- Golkar, K. (1999). Urban Design Theories: Analysis of Cognitive Theories, *Sofeh Journal*.No29.16-33.
- Golkar, K. (1999). An Investigation into The Definition of Urban Design. Research and Studies Center of Planning and Architecture.Tehran.
- Goodey, B. (1993). Urban Design of Central Areas and Beyond. In *Making Better Places* (pp. 53-58). Butterworth-Heinemann.
- Gosling, D., & Gosling, M. C. (2003). *The evolution of American urban design*. Wiley-academy.
- Gosling, D. (1984). Definitions of urban design. *Architectural Design*, 54(1-2), A16-A25.
- Gosling, D., & Maitland, B. (1984). *Concepts of urban design*.

- Halprin, L. (1963). CITIES. The MIT Press
- Halprin, L. (1969). The RSVP cycles: creative processes in the human environment. George Braziller. Inc., New York.
- Harvey, D. (2005). *A brief history of neoliberalism*. Oxford University Press.
- Aughton, G., & Hunter, C. (1994). Sustainable Cities, Regional Policy and Development Series 7. Jessica Kingsley.
- Hillier, B. (2007). *Space is the machine: a configurational theory of architecture*. Space Syntax.
- Hillier, B., & Hanson, J. (1989). *The social logic of space*. Cambridge university press.
- Jacobs, J. (1961). The Death and Life of Great American Cities (New York: Random). *Versión castellana (1967) Muerte y vida de las grandes ciudades*. Madrid: Península.
- Katz, P. (1994). *The New Urbanism. Toward an architecture of community*.
- Krier, R. (1979). Urban Space, New York: Rizzoli. Transl. C. Czechowski.
- Lang, J. (2014). Comments on ‘the place shaping continuum: A theory of urban design process’. *Journal of Urban Design*, 19(1), 41-43.
- Lang, J. (1994). *Urban design: the American experience*. John Wiley & Sons.
- Lang, J. T. (2005). Urban design: a typology of procedures and products (1st éd.). Oxford: Elsevier/Architectural Press. UdeM Amenag. NA, 9031, L36.
- Lee, J. (2022). A multi-scale perspective on production of space: A critical review of urban design. *Cities*, 121, 103497.
- Lynch, K., & Hack, G. (1971). *Site planning*. MIT press.
- Lynch, K. (1960). *Image of the City*. MIT press.
- Lynch, K. (1984). *Good city form*. MIT press.
- Lynch, K. (1976). Managing the Sense of a Region, 3rd printing. Cambridge.
- Lynch, K. (1984). The immature arts of city design. *Places*, 1(3).
- Madanipour, A. (1996). Design of urban space: An inquiry into a socio-spatial process.
- Madanipour, A. (1997). Ambiguities of urban design. *The Town Planning Review*, 363-383.
- Madanipour, A. (2003). *Public and private spaces of the city*. Routledge.
- March, L., & Steadman, P. (1971). Spatial allocation procedures. *The Geometry of Environment*, 303-317.
- Marx, K. (1977). *Critique of Hegel's Philosophy of right*. Cambridge University Press.
- Massey, D. (1994). Space, place, and gender. University of Minnesota Press. Minneapolis MN.
- McHarg, I. L., & American Museum of Natural History. (1969). *Design with nature* (pp. 7-17). New York: American Museum of Natural History.
- Moeen, M. (2004). Moeen dictionary. Amirkabir publications. Tehran.
- Monclús, J., & Díez Medina, C. (2018). Modern Urban Planning and Modernist Urbanism (1930–1950). *Urban Visions: From Planning Culture to Landscape Urbanism*, 33-44.
- Monclús, J., Díez Medina, C., & García-Pérez, S. (2018). Modernist mass housing in Europe: Comparative perspectives in Western and Eastern Cities (1950s–1970s). *Urban Visions: From Planning Culture to Landscape Urbanism*, 67-78.
- Mumford, E. (2018). *Designing the modern city: Urbanism since 1850*. Yale University Press.
- Mumford, L. (1961). *The city in history: Its origins, its transformations, and its prospects* (Vol. 67). Houghton Mifflin Harcourt.
- Newman, O. (1973). *Defensible space: Crime prevention through urban design*. New York: Collier Books.
- Proshansky, H. M., Ittelson, W. H., & Rivlin, L. G. (Eds.). (1970). *Environmental psychology: Man and his physical setting* (pp. 21-26). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Rapoport, A (1977). *Human aspects of Urban: Towards a Man-Environment Approach to Urban Form and Design*. University of Wisconsin-Milwaukee.

- Rhee, P. (2021, October). The Responsive Environment: Design, Aesthetics, and the Human in the 1970s. In *Buildings & Landscapes: Journal of the Vernacular Architecture Forum* (Vol. 28, No. 2, pp. 128-130). University of Minnesota Press.
- Rossi, A. (1982). The Architecture of the City. Cambridge (Mass.).
- Rowe, C., & Koetter, F. (1984). *Collage city*. MIT press.
- Rowley, A. (1998). Private-property decision makers and the quality of urban design. *Journal of Urban Design*, 3(2), 151-173.
- Rudofsky, B (1964). *Architecture without Architects: A Short Introduction to Non-Pedigreed Architecture*. The New York Times.
- Rudofsky, B. (1969). Streets for People. Garden City, New York.
- Schrijver, L. (2016). Transatlantic crossings: new forms of meaning in the city of the 1970s. *Planning Perspectives*, 31(1), 103-113.
- Sitte, C. (1889). City planning according to artistic principles. In *Camillo Sitte: The birth of modern city planning* (pp. 129-332).
- Sommer, R. (1969). Personal Space: the behavioral basis of design Prentice Hall. *Englewood Cliffs New Jersey*.
- Southworth, M. (1989). Theory and practice of contemporary urban design: a review of urban design plans in the United States. *The Town Planning Review*, 369-402.
- Spirogen, P, D (1965). Urban Design. Architecture of Towns and Cities. New York. McGraw-Hill. The University of Michigan.
- Stein, C. (1955). Notes on urban design. *unpublished paper, University of Pennsylvania (mimeographed)*.
- Tibbalds, F. (1992). Making People Friendly Towns (Harlow, Longman).
- Townshend, T. G. (2020). Urban design and human flourishing. *Journal of Urban Design*, 25(2), 181-185.
- Trancik,R.(1986). Finding Lost Space. Theories of urban design. New York. Van Nostrand Reinhold.
- Vergara-Perucich, J. F. (2021). Urban design as a form of agonistic democratic expression. *Space and Culture*, 24(4), 456-472.
- Venturi, R., Brown, D. S., & Izenour, S. (1977). *Learning from Las Vegas, revised edition: the forgotten symbolism of architectural form*. MIT press.
- Violich, F. (1983). 'Urban Reading'and the design of small urban places: The village of Sutivan. *The Town Planning Review*, 54(1), 41-62.
- Webber, M (1964). *The urban place and the nonplace urban realm*. Pennsylvania.
- Webster. (1999). *Webster's II new college dictionary*. Houghton Mifflin Harcourt.
- Woods, M. (2021). Punk urbanism: insurgency, crisis, and cultural geography. *Social & Cultural Geography*, 22(5), 666-685.
- Zucker, P. (1959). *From the Agora to the Village Green*. Columbia University Press.

Analytical chronological model of urban design transformation in Iran

Maryam Farahani*, Assistant Professor, Architecture and Urbanism, Tehran Art University.

Aida Esmaeilzadeh Seilabi, University of Tehran, College of agriculture and natural resources, Faculty of agriculture science and engineering, Department of horticultural science and landscape.

Received: 2022/7/8

Accepted: 2022/9/13

Extended abstract

Introduction: This research aims to present an analytical-chronological model of the transformation of contemporary urban design in Iran, i.e., it was formed from the time of the widespread influence of Western urban design thinking and literature into Iran (around 1310 AH, at the same time as the municipal law was re-approved). There are two types of problems in planning, one is related to the better understanding of what we are planning about, and the second is related to the planning method, regardless of its subject, and for this reason, two types of planning theories can be predicted. First, the substantive theory or the subject that deals with the essence and subject of planning, and the second is the process theory or the method that deals with the methods used by planners to perform the task. The separation of urban design into 2 inseparable areas, epistemological and methodological, has been recognized because the analysis of the challenges of contemporary urban design in Iran becomes more possible through the examination of its components. On this basis and with the premise that the contemporary urban design of Iran has undeniable shortcomings in both areas and the most important reasoned objectivity is the inappropriate space/location of Iranian cities.

Methodol: This study has investigated the advanced and late theoretical works of urban design in 50 years of the field's literature with the method of meta-analysis and content analysis. 8 domains, including goal, scale, basic expertise, scope of intervention, process, method, product and decision-making area, have been identified as the most challenging issues in terms of quantity and quality in urban design literature. In the following, with the method of content analysis, we have analyzed the aforementioned indicators in the 3 realms of laws and regulations, urban design projects and experts' opinions in Iran.

Results: The results show that the current urban design of Iran from the epistemological dimension has a visual-functional goal, micro and regional scale, architectural-planning basic expertise and the range of influence from non-intervention to intervention in the main structures. From the methodological aspect, it also has a rational and feedback-strategic process, an individual-oriented method, and a definitive product and the decision maker is the government sector.

Conclusion: There is an obvious gap between contemporary urban design literature and what is going on practically in Iran. This study, considering the historical continuity of the transformation of urban design in the epistemological and methodological fields that result from environmental conditions, tries to understand the epistemological and methodological challenges of contemporary urban design in Iran. The research begins with the question of what is the state of urban design in Iran, and with a systematic study of the epistemological and methodological analyzes of the literature of valid theories of the field in the last 50 years identifies 2 inseparable areas in urban design. First, the field within the subject, which includes concepts that have an effect on an urban design from within the discipline. Second, the field outside the subject, which are the background factors and structure design, including urban procedures, content and internal methods.

Keywords: chronological model, urban design transformation, Iran.

* Corresponding Author's E-mail: m.farahani@art.ac.ir